

Matkakertomus, Edinburgh & Pitlochry 1.-6.11.2025

Saimme kutsun Skotlannin episkopaalisen kirkon pappienkokoukseen Espoon hiippakunnan edustajina. Ennen Pitlochryssa järjestettyä pappienkokousta meillä oli mahdollisuus vierailla muutamassa Edinburghin seurakunnassa ja tutustua paikalliseen seurakuntaelämään.

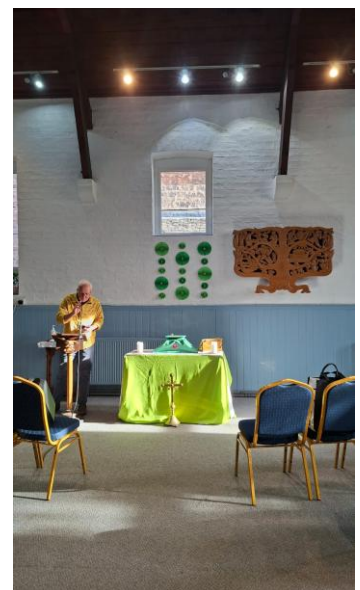
Seurakuntavierailut Edinburghissa

St. James' church ja St. Mark's church

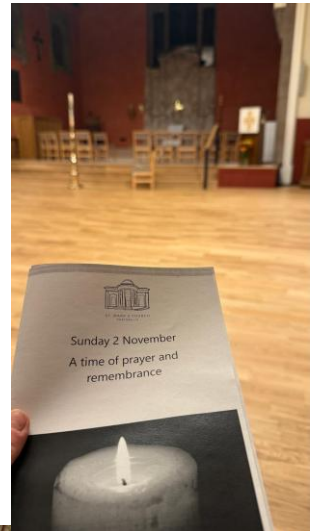
Molemmat vierailut kirkkoihin (Aino Luhtasela) olivat syvästi koskettavia siinä, miten muualta tuleva ja uusi ihminen otetaan vastaan kirkkoon ja messuun. Sydämellinen vastaanotto syntyi kohtaamisesta, keskusteluista ja yhteisestä rukouksesta. Sain olla ensin St. Jamesin kirkossa saarnaamassa. Siellä messu pidettiin pienessä salissa, jossa toimii arkisin päiväkotia. Tila valmisteltiin messua varten. Alttari rakennettiin ja tuolit aseteltiin paikoilleen. Vapaaehtoiset eli kirkon jäsenet huolehtivat siitä, että äänentoisto oli kunnossa. Vapaaehtoiset ja kirkkoherra Jane MacLaren opastivat minua heidän messunsa käytäntöihin. Messu oli perinteinen ja sisälsi tuttuja osia myös suomalaiselle. Messussa haluttiin huolehtia siitä, että mukana olisi myös liturgisia ja juhlallisia kohtia ja eleitä, siitä huolimatta, että messu tapahtui pienessä salissa.

Messun jälkeen salin takaosassa järjestettiin kirkkokahvit, joissa oli mahdollisuus jutella ja kohdata paikallisia seurakuntalaisia. He juttelivat mielellään kanssani. Oli hienoa saada kokemus, että sain välitettyä heille pyhäinpäivänsanomaa omalla tavallani heidän tyylisessään messussa. Kirkkoherra Jane MacLaren sanoi, että hän ihasteli, miten seurakuntalaiset todella kuuntelivat tarkkaavaisesti saarnaani. Pyhäinpäivän messussa oli yhteistä vuorolukua psalmissa, hiljaisuutta ja messussa luettiin myös vuoden aikana kuolleiden seurakuntalaisten nimet ja poisnukkuneiden nimiä, joita seurakuntalaiset toivovat mukaan rukoukseen. Messun jälkeen vietimme lounas hetken Jane MacLarenin kanssa ja oli todella tärkeä saada myös keskustella kollegoina messusta ja papin työstä, jakaa yhdessä työn arkea, ajatuksia ja kokemuksia.

Toisessa kirkossa Portobellossa, St. Markin kirkossa oli illalla pyhäinpäivän iltarukoushetki. Siinä luettiin edesmenneiden nimet ja muistettiin heitä. Sain olla siellä kirkkoherra Sophia Marriagen kanssa. Rukouksessa oli mukana vuoden aikana kuolleet sekä edesmenneiden nimiä, joita seurakuntalaiset halusivat muistaa rukouksin. Sain tutustua vasta remontoituun kirkkoon, josta niin kirkkoherra ja seurakuntalaiset olivat hyvin ylpeitä. He olivat tehneet suuren vuosien työn kirkon remonttia varten, varainkeruusta lähtien. Nyt heillä on hieno ja uusi tila, jossa viettää messuja ja toteuttaa kirkon muuta toimintaa.

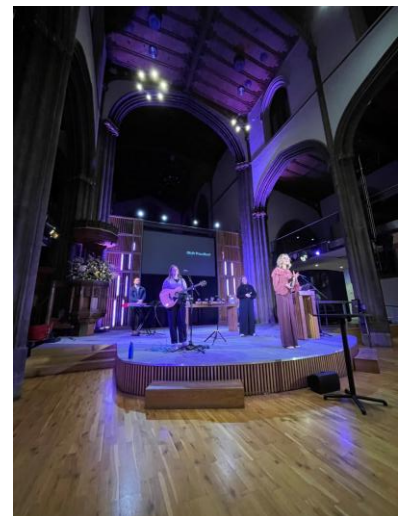

St. Cuthbert's ja PS&Gs

Tutustuin (Jaakko Niiles) kahteen Skotlannin episkopaalisen kirkon seurakuntaan, jotka erosivat toisistaan merkittävästi, mikä teki tutustumisista erityisen antoisia. St. Cuthbert's edusti perinteisempää ja traditionaalista linjaa, mikä oli kokonaisuutena lähempänä Suomen evankelisluterilaisen kirkon messuja. Oli hienoa toteuttaa yhdessä messu paikallisen kirkkoherran (Nicki McNelly) kanssa. Vastuulleni kuului saarnan pitäminen, mikä johdosta seurakuntalaiset tulivat myös aktiivisesti juttelemaan messun jälkeen. Seurakuntaan tutustuminen jatkui luontevasti lounaalla messun jälkeen. Sen yhteydessä oli mahdollista kuulla lisää siitä, miltä seurakuntaelämä näyttää ja tuntuu paikallisesti.

Ps&Gs puolestaan oli tyyliltään moderni ja evankelikaalinen. Musiikista vastasi ylistystiimi ja paikalla iltamessussa oli noin 200 nuorta aikuista. Suomalaisittain toteutus oli lähempänä vapaidensuuntien toteutusta. Kyseisen seurakunnan kirkkoherra (Dave Richards) kertoi seurakunnan historiasta, ja hänen kauttaan pääsin vapaaehtoisten rukoushetkeen ennen messua. Seurakunta teki yhteisönä aktiivisesti työtä uusien seurakuntalaisten tavoittamiseksi, sekä asunnottomien parissa. He olivat muokanneet kirkkosalia siten, että sitä voitiin myös vuokrata erilaisiin konferensseihin ja tapahtumatilaksi muille toimijoille.

Kokonaisuudessaan oli hyödyllistä ja tärkeää saapua pari päivää aikaisemmin, sitä kautta oli mahdollista tutustua paikallisiin seurakuntiin sekä niiden työntekijöihin ja seurakuntalaisiin. Vierailut auttoivat ymmärtämään, miten liturgiaa sovelletaan käytännön seurakuntaelämässä ja millaisia toimintatapoja eri yhteisöissä käytetään. Tämä kokemus syvensi ymmärrystä siitä, miten monimuotoista seurakuntatyö voi olla ja miten erilaiset painotukset vaikuttavat jumalanpalveluksen toteutukseen ja seurakunnan elämään.

Pappienkokous Pitlochryssa

Yhteys

Pitlochryssa vietetyssä pappienkokouksessa elettiin todeksi yhteyttä kirkkojen, pappien ja rukouksen kautta. Neljän kokouspäivän aikana ehti tutustua ja jutella monien Edinburghin episkopaalisen kirkon pappien kanssa. Saimme vieraina kokouksessa kokea olevamme tasavertaisia osallistujia, kun meidän otettiin mukaan keskusteluihin ja jaoimme ajatuksia pappeudesta ja seurakuntaelämästä suomalaisen papin työn näkökulmasta. Mukana kokouksessa oli myös muutamia

Edinburgin seurakuntien pappeja, jotka olivat nähneet suomalaisen kirkon elämää vierailtuaan Suomessa aiemmin. Yhteys oli elävää ja se näkyi päivien aikana kohtaamisissa ja keskusteluissa.

Yhteyden luomisen kannalta oli tärkeää, että oli myös vapaamuotoisempaa olemista ja keskustelua. Ruokailujen ja vapaa-ajan yhteydessä oli mahdollisuus syventää yhteyksiä ja luoda ystävyyttä, tutustua toisiimme. Yhteys syntyy myös yhteisöön tutustuessa, puolin ja toisin jakaessa. Messuissa ja rukoushetkissä yhteys myös vahvistuu. Rukouksen maisemat ovat meille samat, vaikka tulemme eri puolelta maailmaa.

Matkalla huomasin, että yhteyden kannalta on tärkeää huomioida kulttuuri, jossa muistamisilla ja huomioimisella on tärkeä paikkansa. Ennen Edinburghiin menoa tärkeää oli myös yhteydenpito sähköpostilla ja Teamsin kautta. Näin pystyi rakentamaan yhteyttä jo etukäteen ennen paikan päälle matkustamista. Etenkin etukäteen Teams palaveri edinburghilaisten kanssa oli hyvä ja auttoi yhteyden luomisessa. On hyvä myös huomioida kulttuurierot asioiden hoitamisessa. Monessa kohtaa huomasin, että puolin ja toisin on tärkeä huomioida toisiimme - näyttää se, että arvostetaan tätä jo rakennettua yhteyttä ja ystävyyttä.

Liturgia

Osana pappienkokousta oli mahdollisuus perehtyä paikallisiin käytäntöihin liturgian toteuttamisessa. Erityisen merkittävää oli havaita liturgisen vuoropuhelun, sanoitusten ja rytmin vaihtelu eri toteuttajien osalta.

Jokaisella liturgian toimittajalla oli oma, selkeästi erottuva lähestymistapansa. Kokouksen aikana toteutimme osittain suomeksi yhden viikkomessuista ja saimme siitä paljon

positiivista palautetta. Messua valmistellessa pyrittiin tasapainottamaan kielen ja liturgisten käytäntöjen osalta kokonaisuus niin, että se olisi sekä saavutettava että paikallista kulttuuria kunnioittava (mm. yhteismalja ehtoollisella). Tulevaisuudessa voisi olla hyödyllistä käydä syvempää keskustelua liturgisista käytännöistä yhdessä Edinburghin hiippakunnan pappien kanssa. Tämä voisi syventää ymmärrystämme liturgiasta ja erilaisista käytännöistä.

Raamattutyöskentelyä

Pappienkokouksessa Pitlochryssa oli jokaisen päivän alussa aamurukouksen jälkeen pohdiskelua raamatun tekstin

äärellä. Eläkkeelle jäänyt kirkkoherra Malcolm Round kertoi

2. Timoteuksen kirjeestä. Hänen alustuksistaan oli mahdollista ammentaa hengellisesti raamatun tekstien sanomaa niin henkilökohtaisesti kuin myös

keskusteluryhmissä. Antoisaa oli saada päivien aikana keskustella pappien kanssa

raamattutyöskentelyistä ja niistä nousseista ajatuksista. Tämä tapahtui usein vapaa-ajalla ja

yhteisissä ruokailuissa. Pappien joukko kokouksessa oli yhtenäinen, ja silti sai huomata, että papeissa

on eri tavoin teologisesti ajattelevia. 2. Timoteuksen kirjasta nousi esiin muun muassa kutsumukseen

ja tehtäväämme kirkossa liittyviä ja rohkeasevia ajatuksia.

Hallinto ja organisaatio

Hallinnon ja organisaation käsitteleminen saivat erilaisen roolin kuin Suomessa. Siinä missä meillä

keskustelua käydään rakenteista ja hallinnollisista kysymyksistä, ystävyshiippakunnassamme

huomio oli vahvemmin ydintehtävässä – hengellisessä elämässä ja yhteisön rakentamisessa. Tämä

herätti kysymyksen: mikä olisi sopiva tasapaino? Voisiko olla niin, että seurakuntaelämässä hallinto

voitaisiin nähdä luontevammin hengellistä työtä eikä irrallisena rakenteena? Ystävyshiippakuntamme

toiminnassa puhuttelevaa oli se, että kirkon työ voi olla toivorikasta ja merkityksellistä, vaikka resurssit

ovat hyvin rajalliset. Meidänkin olisi hyvä pohtia, voisiko yhteisön vahvistaminen ja hengellisyyden syventäminen saada vielä vahvemman roolin yhteisissä tapaamisissa.

Ajatuksia tulevaisuuteen

Yhteyden vahvistaminen hiippakuntien välillä on keskeistä tulevaisuudessa ja sitä voidaan edistää esimerkiksi luomalla yhteisiä verkostoja ja kohtaamisen mahdollisuuksia. Kansainvälisen yhteyden syventämiseksi matka lonaan voisi tarjota uuden mahdollisuuden uudenlaiseen yhteyden syventämiseen. Tulevaisuudessa voitaisiin vahvistaa myös seurakuntien välisen yhteyden rakentamista, jolloin yhteys voisi rakentua myös seurakuntalaisten välillä.

Edinburghin ystävyshiippakuntamme pappienkokous voi innoittaa vastaavien järjestämistä myös Espoon hiippakunnassa. Jos vastaavia tapaamisia järjestettäisiin meillä esimerkiksi rovastikunnittain niissä, olisi mahdollista käsitellä vastaavia teemoja (kutsumus, liturgia, jaksaminen, toimitukset, yms.). Vastaavalla tavalla osallistavien ja dialogisten työskentelytapojen hyödyntäminen tukisi keskinäistä yhteyttä ja vertaistuen saamista. Jos näihin voitaisiin kutsua myös vieraita ystävyshiippakunnasta niin he voisivat tuoda uusia näkökulmia ja rikastuttaa keskustelua. Rukoushetkien ja raamattutyöskentelyjen toteuttaminen voisi syventää jokaisen osallistujan hengellisyyttä.

Kiitämme mahdollisuudesta tutustua ystävyshiippakuntamme seurakuntiin ja osallistua pappienkokoukseen.

Aino Luhtasela (Kappalainen, Järvenpään seurakunta) ja Jaakko Niiles (Asiantuntija, Espoon hiippakunnan tuomiokapituli)